

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobce **Ing. R. K.**, v řízení zastoupeného JUDr. Petrem Vališem, advokátem se sídlem Praha 7, Pplk. Sochora 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2012 č.j. MSK 141717/2012, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 18.12.2012 č.j. MSK 141717/2012 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15.342,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Valíše, advokáta se sídlem Praha 7, Pplk. Sochora 4.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku (dále jen „správní orgán I. stupně“)

ze dne 4.10.2012 č.j. MMFM 111014/2012, kterým byl žalobce uznán odpovědným, že 13.5.2012 jel s motorovým vozidlem po lesní cestě na pozemku parc. č. X v k.ú. Morávka.

Namítá, že:

- 1) předmětná cesta není pozemkem určeným k plnění funkcí lesa, k čemuž snáší bohatou právní argumentaci s odkazy na judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího soudu a na zprávy o šetření Veřejného ochránce práv;
- 2) vlastníku příslušné komunikace nepřísluší vjezd na předmětnou cestu zpoplatňovat;
- 3) vlastník komunikace se dopouští zásahu do pokojného stavu (užívání cesty jako příjezdové komunikace k nemovitosti žalobcovy matky);
- 4) žalovaný nevzal v potaz ani špatný zdravotní stav žalobcovy matky, který jí znemožňuje se k předmětné nemovitosti dostat pěšky.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a dále k žalobním bodům uvádí:

- 1) o dotčeném pozemku bylo již dříve rozhodováno podle § 3 odst. 3 zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „LZ“), kdy bylo rozhodnuto, že daná cesta PUPFlem je. Toto rozhodnutí je žalobci známo, nikdy proti němu žádným oprávněným prostředkem nebrojil. Dále rozebírá ust. § 3 odst. 1 písm. b) LZ a jeho vztah k zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů;
- 2) – 3) orgánům státní správy lesů nepřísluší řešit spor mezi žalobcem a vlastníkem komunikace – rozhodné je, že žalobce vjel na PUPFL bez platné výjimky;
- 4) pohnutky mít vliv leda na výši pokuty – ta však byla uložena ve výši představující 0,7% nejvyšší možné výše.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Stěžejním sporem mezi účastníky je, zda předmětná cesta je či není PUPFlem [žalobní bod 1)].

Z obsahu rozhodnutí správního orgánu I. stupně soud zjistil, že jeho úvahu o tom, že předmětná cesta PUPFlem je, představuje věta „Vzhledem k tomu, že lesní cesta parc. č. X, kat. území Morávka, je v katastru nemovitostí opatřena způsobem ochrany, pozemek určený k plnění funkcí lesa’ (je doloženo výpisem z KN ze dne 9.8.2012, který je součástí správního spisu), vztahuje se na tuto lesní cestu zákaz jezdit a stát motorovými vozidly podle § 20 odst. 1 písm. g) lesního zákona.“

Z obsahu napadeného rozhodnutí žalovaného, vydaného na základě žalobcovy odvolání, které je obsahově obdobné žalobě, soud zjistil, že jeho úvaha je ještě stručnější: „(žalobce) jel dne 13.5.2012 motorovým vozidlem po lesní cestě p.č. X v k.ú. Morávka, kdy tento pozemek je pozemkem určeným k plnění funkcí lesů. Žádným svým argumentem (...) tuto skutečnost nevyvrátil. Zjištění a doložení této skutečnosti magistrátem je přesné a nezpochybnitelné.“

Jediným argumentem pro závěr, že předmětný pozemek je PUPFLEM, který lze z rozhodnutí správních orgánů vůbec vysledovat, tedy je, že tento způsob ochrany je u předmětného pozemku zapsán v katastru nemovitostí.

Krajský soud při posouzení věci vycházel z dlouhodobé ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví, která dospěla k závěru, že při úvaze, zda konkrétní pozemek je či není PUPFLEM, nemůže správní orgán vycházet pouze z formálního údaje zaznamenaného v katastru nemovitostí, naopak musí se zabývat faktickou povahou předmětného pozemku ke dni, který je rozhodný pro jeho rozhodování, zejm. zda takový pozemek k rozhodnému datu skutečně s lesem souvisel či sloužil lesnímu hospodářství (materiální kritérium) – srov. zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.12.2009 č.j. 5 As 94/2008-44, Sb. NSS č. 2032/2010, www.nssoud.cz.

Po materiální stránce se správní orgány faktickou povahou předmětné cesty nijak v napadených rozhodnutích nezabývaly – vycházely (aspoň podle obsahu rozhodnutí) jen z údajů katastru nemovitostí. Proto zatížily své rozhodnutí nepřezkoumatelností, pro kterou krajský soud bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s.ř.s. žalovanému k dalšímu řízení, aniž by se mohl zabývat ostatními žalobními body, pro jejichž věcný přezkum je nezbytné řádně vyřešit rozhodující otázku – zda předmětná cesta PUPFLEM je, či nikoli.

Případnými argumenty obsaženými ve vyjádření k žalobě, příp. ve vyjádřeních žalovaného k závěrům šetření Veřejného ochránce práv se soud nezabýval, neboť rozsah provedeného přezkumu musí nalézt odraz v písemném odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je totiž třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit. Jedná se totiž o rozhodnutí, vůči kterému nejsou přípustné opravné prostředky – tj. o rozhodnutí konečné. Přezkum takového rozhodnutí činí soud skrze jeho odůvodnění a nikoliv podle obsahu správního spisu, neboť jen toto rozhodnutí je v soudním řízení přezkoumáváno a jen vůči takovému rozhodnutí lze směřovat výtky žalobce. Není-li však z tohoto rozhodnutí zřejmé, jak věc rozhodující orgán uvážil, o jaké skutečnosti opřel svůj právní závěr, proč považuje důvody žádosti za liché, mylné nebo vyvrácené, je daňovému subjektu de facto znemožněno, aby mohl vůči tomuto rozhodnutí uplatnit relevantní žalobní body. Pokud by za tohoto stavu správní soud žalobou napadené rozhodnutí přezkoumal, nahrazoval by činnost správního orgánu a sám by zatížil své meritorní rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Nad rámec potřebného soud dodává, že nesdílí názor žalovaného, že o povaze pozemku bylo s konečnou platností rozhodnuto v pochybnostech rozhodnutím Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 19.2.2009 č.j. OŽPaZ/5748-5/08/2009/Kob/221.1.2. Jednak toto rozhodnutí bylo vydáno, a tudíž deklarovalo právní stav k 19.2.2009, zatímco žalobce jel po předmětném pozemku až 13.5.2012, tzn. o 3 roky později, kdy v mezidobí se skutečný charakter cesty mohl změnit, jednak žalobce nebyl účastníkem tohoto řízení (alespoň jej správní orgány do tohoto

okruhu nepojaly), pročez se tomuto určení nemohl nikterak bránit. V předmětné době pak o povaze tohoto rozhodnutí panovaly rozporné názory (srov. zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.8.2008 č.j. 1 As 62/2008-75, www.nssoud.cz, oproti usnesení téhož soudu ze dne 4.3.2009 č.j. 1 As 89/2008-65, tamtéž). Pochybnosti o povaze tohoto rozhodnutí byly odstraněny až po vydání rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, a to usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22.12.2009 č.j. 1 As 89/2008-99, Sb. NSS č. 1999/2010, www.nssoud.cz). Žalobce tak byl postupem správních orgánů z řízení o odstranění pochybností vyloučen, pročez mu lze stěží přičítat k tíži, že proti rozhodnutí vydanému v takovém řízení nepodal opravný prostředek. Postup správních orgánů mu totiž umožnil své námitky relevantně uplatnit poprvé až v nyní přezkoumávaném řízení o správním deliktu, pročez i z toho důvodu je namístě, aby správní orgány nyní z materiálního hlediska zkoumaly, zda předmětná cesta naplňuje (naplňovala k 13.5.2012) znaky PUPFLu podle § 3 odst. 1 lesního zákona nebo ne. To, že žalobce (snad) v roce 2012 (poté, co proběhly všechny lhůty, v nichž mohl vyvolat přezkum rozhodnutí ze dne 19.2.2009) o rozhodnutí vydaném v pochybnostech věděl, nemůže na právě uvedeném ničeho změnit.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		3.000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokáta za zastupování		
v řízení ve výši 3.100 Kč bez DPH /		
úkon při těchto úkonech právní služby:		
1) příprava a převzetí věci		
2) sepis žaloby	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f)	
3) sepis podání ze dne 17.4.2013	vyhl. č. 177/1996 Sb.	9.300 Kč
β) paušální náhrada hotových výdajů		
advokáta ve výši 300 Kč bez DPH /		
/ úkon při úkonech právní pomoci	§ 13 odst. 3	
vypočtených pod písm. α)	vyhl. č. 177/1996 Sb.	900 Kč
γ) DPH 21% z částek uvedených		
pod písm.α) – β)		2.142 Kč
Celkem		15.342 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 29. ledna 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu